

Актуални новини, арт критика и
интервюта

Basic and the Beast – изложба на Викенти Комитски в Sariev Contemporary

Публикувано на 18.02.2017 от Десислава Милева

*Все си мисля, че доброто изкуство е наполовина нещо, което досега не е било изкуство. – с тези думи Викенти Комитски завършва разговора ни, връщайки се към реденето на най-новата си изложба в галерия Sariev Contemporary – **Basic and the Beast**. Замислям се върху теорията му, наблюдавайки творбите в процес на нареждане и осъзнавам, че бих могла да я приложа и към тях, защото една част от интереса в работата на Викенти е именно в правилното балансиране между това, което може да бъде наречено рисунка, фотография, колаж, инсталация и онези елементи, които ги превръщат в нещо повече.*

*С работата на Викенти се запознах за първи път през 2007 г. по време на фестивала **Remember Sofia Underground** в галерията на СБХ на „Шипка“ 6. Беше нарисувал надписа на Винпром по един такъв, почти инфантилен начин. Много ми хареса, защото беше единствената работа в цялата зала, която беше толкова иронична и неглижарска, докато всички други се опитваха да покажат известно майсторство. – споделя Вера Млечевска, куратор на изложбата, показвайки ми в същото време една от новите рисунки, включени в изложбата. **Не оставяйте багажа си без надзор** разкрива странен природен пейзаж, лишен от човешко присъствие, на фона на който изписаните думи плуват абсурдни. „Не оставяйте багажа си без надзор“ се промушва в съзнанието ми с гласа на летищен високоговорител на няколко езика*

едновременно, докато влача уморен куфар зад гърба си в пространство, в което хора определено не липсват. За 10 години Викенти Комитски може да е променил похватите си на работа, но не и общата си нагласа към изкуството и темите, които го интересуват.

Другото при него е, че работите му са изключително свързани със съвременната визуалност. Изображенията, които избира Викенти, винаги говорят за духа на времето, в което живеем и са вплетени в неразделен поток от образи и асоциации, които ние, хората, възприемаме непосредствено; които минават през главата на всеки, а той превръща в изкуство. – продължава Вера Млечевска. Творбите в *Basic and the Beast* не отстъпват от това правило. Всяка една от тях е своеобразен коментар на тази реалност, на нейните недостатъци и особености, с различна доза ирония и критично отношение, които обаче се преглъщат лесно именно заради „неглижарския“ характер в работата на художника.

Следва да задам и най-задавания въпрос и за мое облекчение получавам търпелив и изчерпателен отговор. *Basic* е преди всичко движение без съпротивление, живот без съпротивление, съставен от времеви поредици „от 9 до 5“, седмица и уикенд, реалити предавания и музика по радиото, дрехи от мола и маратонки имитации. От скоро Викенти слуша хип-хоп. Именно от там идва и терминът. *A the beast* ? Викенти ми отговаря, че *това са всичките процеси, които текат отдолу, под повърхността на basic живота. Купува си кецове за пет евро, а зад тях всъщност е цяла индустрия на деца, които работят нелегално.* Мистър Джекил и доктор Хайд.

Викенти Комитски, Lucky fetish, 2016

Оглеждам се за присъствието на този елемент от нашата реалност, винаги старателно замазван, за да не се чувстваме виновни за желанието да имаме онези кецове и попадам на *Lucky Fetish*. Творбата може да бъде определена като ready-made – похват, с който Викенти работи още от началото на кариерата си, но тя крие и интересен концептуален заряд. Научавам за теорията на Карл Маркс за стоковия фетишизъм, докато гледам как лицето му, запечатано в боядисана в бяло керамика, бива упорито удряно от лапичката на една от онези котки, за които се предполага, че носят щастие. Предполага. Вярва. Това, което е сигурно обаче са приходите, които носи популярният сувенир най-вече на онзи, който го произвежда и чиято

производствена цена е много по-ниска от тази, която бива заплащана на сергията. Именно в тази разлика се крие фетишизирането за Маркс, а фактът, че главата му е касичка, не може да бъде по-ироничен.

Но докато разглеждам творбите в *Basic and the Beast* се запознавам и с друга теория, която би могла да обясни много от процесите, протичащи в нашето съвремие – тази на френския психоаналитик Жак Лакан за стремежа за утвърждаване, базирано на липсата. Творбата *Винаги тук, никога там* си играе с нейните последици както с възприятията и позицията на посетителя в изложбеното пространство. Къде сме между физическата реалност и виртуалната, в коя присъстваме и в коя се стремим да се утвърдим? Подобни въпроси и много други повдигат творбите на Викенти Комитски, но за щастие не дават отговори. Те зависят само от този, който разглежда.

Обръщам внимание на изключително концептуалния характер на творбите, не само в тази изложба, но и в по-ранните, с които съм се запознала, а Викенти потвърждава наблюденията ми. *Завършил съм скулптура и един от професорите ми в Академията (НХА София бел. р.) ни учеше на следното: правиш скулптурата, пускаш я по един хълм и каквото остане накрая е завършеното произведение. Така че още тогава придобих един стремеж към минимализъм, а в един момент започнах да развивам толкова концептуални работи, че напълно спрях да работя. За 2012 г. имам само една работа и тя е върху тениски.*

Викенти Комитски, Навикът, 2017

Работата, за която говори Викенти, *Why in Love?*, е реализирана за NutureArt Gallery в Ню Йорк по повод изложбата *Is it free*. В американския град художникът е за шестседмична специализация в International Studio and Curatorial Program като носител на наградата за съвременно изкуство БАЗА за 2011 г., връчвана от Института за съвременно изкуство в София. През 2012 г. се и мести да живее в Берлин, където работи и до днес. Говорим си за берлинската арт сцена и за факта, че именно в немската столица е започнал работата си с колажи поради липсата тогава на повече средства и пространство. Споделя ми обаче, че тези, които виждам в изложбата са едни от последните, които смята да създаде. Иска да експериментира с други похвати в идейното поле и стила на творби като *Винаги тук, никога там* и *Навикът*. Последната е змиевидно разположена в галерийното пространство верига, чиито пръстени прогресивно увеличават

размера си. Логиката им на нарастване обаче е тайна от кухнята, която привидно няма връзка с темата на творбата – създаването и скъсването на навици, може би онези, „лошите“, за които днес онлайн гурута и психолози говорят с наръч от „правилни“ начини. А тайната е в прогресията, определяна като златно сечение, която освен математически термин е още от времето на Леонардо да Винчи и символ на стремежа за красота и съвършенство в изкуството. Понятията нямат същото значение днес и толкова по-добре, иначе биха останали само имитациите, но в творби като тези на Викенти Комитски могат да бъдат и напълно отсъстващ фактор, правейки последните още по-интересни.

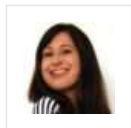
Искам да подчертая, че Викенти използва непрекъснато различни похвати и не се ограничава да казва „аз правя колажи или аз правя инсталации“. Работите му следват повече определена идея отколкото подход или похват, което също ги прави концептуални по някакъв начин.

И вълнуващи, бих добавила към думите на Вера Млечевска, преди на излизане да затворя вратата на Sariev Contemporary.

Автор: Десислава Милева

Basic and the Beast може да бъде видяна в пространството на Sariev Contemporary до 4 март 2017 г.

* Снимки: галерия Sariev Contemporary.

За Десислава Милева

Родена 1988 г. в Пловдив. Завършва история на изкуството в Université de Bourgogne, Дижон. Специализира модерно изкуство в Université Lumière Lyon 2, Лион. Във Франция работи за културни институции като Opéra de Saint-Etienne, Institut d'art contemporain и Château de Chamarande. Интересува се от всички проявления на изкуството и неговата връзка с хората. Има публикации в списание „Култура“, „Литературен вестник“ и онлайн изданието на списание „Егоист“. Автор е на статиите за изложбите на галерия SARIEV Contemporary в artsy.net
[Всички публикации от Десислава Милева →](#)

Публикувано в [Арт ревию](#), [Интервю](#) с етикети [Викенти Комитски](#), [Галерия Sariev Contemporary](#), [Десислава Милева](#). [Постоянна връзка](#).

Задвижвано с гордост от WordPress.